కథ

నల్లటి వెలి

దాట్ల దేవదానంరాజు

పోశయ్య వొంటిమీద గోచీ వొకటే వుంది. సాయంత్రం నుంచీ అలసిన పందిలా రొప్పుతున్నాడు. బురదలో జలకాలాడి వొళ్లంతా చీదరెక్కినట్లు తైతక్కలాడుతున్నాడు.

పోశయ్యకు ఆరోజే పందిని అమ్మిన సొమ్ములు చేతికందాయి. జేబుతో బాటు నరాలూ లాగేస్తున్నాయి. వాడి పెళ్లాం లోవతల్లి ఇక ప్రేక్షకురాలే. ఎదిగిన ఇరవైఏళ్ళ కొడుకు సింహాచలం తండ్రికేసి భయంగా చూస్తున్నాడు. పోశయ్య తాగితే మనిషికాడు.

గుడిసె ముంగిట మదకర్రలతో కట్టిన పందుల దొడ్డి ఎస్కిమోల ఇగ్లూలా వుంది. అందులోంచి పంది పిల్లలు కీచుకీచుమని రాగాలు తీస్తున్నాయి. మధ్యమధ్య తల్లి పంది గుర్‌మని వాయిద్య సహకారం అందజేస్తున్నది. పరిసరాలు సాధ్యమైనంత శుభ్రంగానే వుంచుతుంది లోవతల్లి.

పోశయ్య తనలో తాను గొణుక్కుంటున్నాడు. ఆర్పి దాచుకున్న సగం కాలిన చుట్టను మళ్ళీ వెలిగించాడు. ఉన్నట్టుండి లేచి చుట్టూ పరకాయించి చూసాడు. తుండుగుడ్డను ఒక్కసారి విదుల్చుకుని తలపాగలాగ చుట్టుకున్నాడు. ఇంకా చీకటి పడలేదు. చంద్రుడు మాత్రం వచ్చేసాడు.

"ఇప్పుడే వత్తాను. వుండండహేయ్" అంటూ ముందుకు అడుగేసాడు.

లోవతల్లి గుండె గుభేలుమంది.

"ఒరయ్యోయ్, నువ్వెక్కడికీ వెళ్లొద్దురా" సింహాచలం అడ్డుకున్నాడు.

పోశయ్య "అడ్డు లెగహేయ్... ఎదవ నా కొడుకా..." అంటూ గిజాయించుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

"ఈ నా రాకాసోడుఈవేళ ఏం చేత్తాడో దేవుడోయ్. డబ్బులు దండిగా జేబులో పడ్డాయి. మనమాట యిక వినడురా, తండ్రీ. మన శోకాండాలు వాడ్ని కదలించవురోయ్, కొడుకా" లోవతల్లి ఏడుపు మొదలెట్టింది.

"ఊరుకోవే వోలమ్మా... ఏదో జరిగిపోయిందని మనోళ్లు పరుగెట్టుకొత్తారు. ఊరుకోవే" సింహాచలం అంటున్నాడు.

వారంరోజులుగా ఆ యింట్లో ఎవరికీ కంటిమీద కునుకులేదు. ఒకటే గుబులు. సర్కారు వారు పందుల సంచారం పట్ల కనిపిస్తే కాల్చివేత ఆర్డరు ఇచ్చినట్లు ఊళ్లో కెళ్ళిన పందుల్ని చంపేస్తున్నారు. పందుల్ని బంధించి ఇంటిల్లపాదీ కాపలా కాస్తున్నారు. అలవాటైన ప్రాణులు దౌడుతీసి చావు తెచ్చుకుంటాయేమోనని వంతులవారీగా కనిపెట్టుకుని చూసుకుంటున్నారు.

మామూలు రోజుల్లో పందుల్ని పొద్దుటే విడిచిపెట్టేవారు. గ్రామంలోని అశుద్ధాలన్నీ ఒక గంటలో మాయమైపోయేవి. ఊరి పొలిమేరకు పరిశుభ్రంగా మారిపోయేవి. మళ్లీ వాటన్నిటినీ తోలుకొచ్చి పందుల దొడ్డిలోకి విడిచేవారు.

ఆకాశంలో పండు వెన్నెల విరగకాస్తూంది. చంద్రుడు రైలుపట్టాపై సాగిన నాణెంలా పెద్దదిగా కనిపిస్తున్నాడు. పందులదొడ్డిలో పందులన్నీ ఉల్లాసంగా ఉన్నాయి. వెన్నెల్ని ఆస్వాదిస్తూ ఘీంకారాలు చేస్తున్నాయి. పోశయ్య ఇంకా రాలేదు.

దిబ్బమీద కూర్చుని లోవతల్లి మొగుడికోసం ఎదురుచూస్తూంది. సింహాచలం అన్నం తినేసి పడుకుందామని గుడిసె మూలకు పోయాడు. దుప్పటి తీసుకుని నిద్రకు ఏర్పాట్లు చేసుకుంటున్నాడు.

పోశయ్య రాలేదు.

లోవతల్లి మనస్సు పరివిధాలుగా పోయింది. మొగుడు తిరంగా లేకపోయినా కచ్చా పోసుకుని కర్రచేత పట్టుకుని పందుల్ని ఊరంతా తనే తిప్పేది. అమ్మోళ్ల ఇంటి దగ్గరున్నప్పట్నుంచి పందులంటే లోవతల్లికి ఎంతో ప్రేమ. తన వాళ్లంతా పందుల పెంపకంలోనే సేదతీరేవారు. కాసిన్ని మెతుకులు నోట్లో పడేది ఈ పందులవల్లే అని వాటి పట్ల ఎంతో అభిమానంగా ఉండేవారు. పందుల్ని పెంచడం తప్ప మరో లోకం లేదు వాళ్లకు. కులవృత్తి వదులుకుంటే పుట్టగతులుండవని పుట్టింట్లో తాత తత్వాలు పాడేవాడు.

తనకి పందుల వీరావేశం తెలుసు. వాటి కసి ముందు మనిషి నిలబడలేదు. పెద వెంకన్నగాడి బాలింత పంది చెంబెట్టుకుని బయలుకి వెళుతున్న రాముడి మీద పడి చీరేసింది. అప్పటికిగానీ ఊళ్లో ఎవరికీ పంది కోపం తెలియలేదు. పాపం రాముడు ఆస్పత్రులంటా తిరిగి ప్రాణాలు దక్కించుకున్నాడు.

పోశయ్య ఇంకా రాలేదు.

"దొంగ సచ్చినోడు వస్తేగానీ నేనూ వణ్ణం తినను" అనుకుంది లోవతల్లి.

నిజానికి లోవతల్లి వంట్లో బాగోలేదు. జ్వరం తగిలినట్లుగా వొళ్లంతా వేడిగా కాలిపోయింది. అదేపోతుందిలే అని ఆచార్యులుగారి దగ్గరకు వెళ్లలేదు. సాయంత్రం అయ్యేటప్పటికి కొంచెం నిమ్మళించినట్లుగా వుంది.

లోవతల్లి ఆలోచన్లు పోశయ్య మీదకు పోయాయి. "మావ చాలా మంచోడు. అయితే ఒఠ్ఠి దరిద్రగొట్టు సన్నాసి. తాగితే మెకంలా నాలుగు కాళ్ళతో గెంతులేస్తాడు"

మొన్నామధ్య జరిగిన సంఘటన గుర్తకొచ్చింది. ఊరి చివర తొట్టి దగ్గర రామవరం వాళ్లతో పంది పందెం కాసుకున్నారు. ఎరకుల్లందరూ గోచీలెట్టుకుని సాగదీసిన మీసాలు దువ్వుకుంటూ తొడలు చరచుకుంటూ అరచుకుంటూ వీరంగం చేసేసారు. పంది పందెం కొత్తగా అనిపించి ఊరంతా చోద్యం చూడటానికి వచ్చినట్లు వచ్చారు. ఆవేళ పోశయ్య వుషారు చూడాల్సిందే. తాగి శివాలెత్తినట్లు కలియతిరిగాడు. ఇంతాచేసి పందులు మోగలేదు. జనం నిరాశపడి తిట్టుకుంటూ పోయారు. అవి రక్తాలు చిమ్ముకుంటే చూడాలని ఈ మనుషుల ఆశ.

పోశయ్య ఇంకా రాలేదు.

లోవతల్లి దిగులు పెరిగిపోయింది. సింహాచలం నిద్రట్లోకి జారుకున్నాడు.

లోవతల్లి లేచి వెళ్లి పందులు తాగడం కోసం దోనెలో మంచినీళ్లు పోసింది. పంది పిల్లలు తల్లి స్తన్యం కోసం గోలపెడ్తున్నాయి.

పోశయ్య వచ్చాడు, తూలుతూ తనలో ఏదో మాట్లాడుకుంటూ.

ప్రస్తుతం వాడిలోకం వాడిదే. పలకరిస్తే బదులు చెప్పడు. ఎర్రకళ్ళలోంచి నిప్పురాలుతూ వుంటుంది. కాండ్రించి ఉమ్మేసి బూతులు లంకించుకుంటాడు. కూడు తెచ్చి పోశయ్య దగ్గర పెట్టింది లోవతల్లి. పోశయ్య దృష్టి కూడుమీద లేదు. లోవతల్లి జాకెట్టులోకి కూరుకుపోయింది. పండు వెన్నెలకు కళ్ళు మరింత ఎరుపెక్కాయి. బుసకొడుతున్నట్లున్నాడు. "కూడు తర్వాత తింటాన్లే" అంటూ చెయ్యట్టుకున్నాడు. లోవతల్లి బేజారుమంది. విదిల్చుకుంది.

"బాబోయ్" అంటూ కేకలు వేసి పరుగెట్టింది. పోశయ్య వెనుకనుంచి తరుముకుంటూ వస్తున్నాడు. తూలుకుంటూ తిట్టుకుంటూ గొణుక్కుంటూ లోవతల్లి కోసం పరుగెడుతున్నాడు.

లోవతల్లి రైతులు ధాన్యం రాసులు కప్పెట్టిన చోటుకి పోయింది. అక్కడ ఊపిరి పీల్చుకుని నిలబడింది.

"అమ్మ సచ్చినోడు- గట్టిగా తాగితే దగ్గరికి చేరి వొళ్లు హూనం చేస్తాడు. ఇష్టం

వచ్చినట్లు కొరికి పారేత్తాడు. పశువులా మీదపడతాడు. రక్కేత్తాడు. ప్రాణం తీసేత్తాడు. నేను భరించలేను" అనుకుంది లోవతల్లి.

గడ్డివార చోటు చూసుకుని కూర్చుంది. తనూ కూడు తినకపోవడం వల్ల ఆకలినక నకలాడుతూంది.

సమీపంలో అలికిడి అయ్యింది. భయంతో వెనుకకు తిరిగి చూసింది.

"ఇక్కడున్నావంటే దొంగ లంజా" అంటూ దగ్గరకు వచ్చాడు పోశయ్య.

లోవతల్లి దిగ్గుమని లేచి ధాన్యం రాశి చుట్టూ పరుగెట్టింది. వెనకాలే పోశయ్య తిరుగుతున్నాడు. ఇద్దరూ ఒకళ్ళ వెనకాల మరొకరు తిరుగుతుండగానే పోశయ్య చేతికి చీర అందింది. గట్టిగా పట్టుకుని లాగేసాడు.

లోవతల్లి చీర జారవిడుచుకుని పరుగెట్టడం మొదలెట్టింది.

చీరని తలపాగలాగ తలకు చుట్టేసుకున్నాడు పోశయ్య. ఇద్దరూ ఆయాసంతో అలసటగా తిరుగుతూనే వున్నారు.

పోశయ్య తొడ కొట్టుకుంటూ బూతులు తిట్టుకుంటూ "ఎవరడ్డువస్తారో చూత్తాను. బస్తీమే సవాల్" అంటున్నాడు.

లోవతల్లి జాకెట్టు దొరికింది. పర్రమని చించి పారేసాడు.

లోవతల్లి గగ్గోలుమంది. పట్టపగలు కాంతి వెన్నెల్లో లోవతల్లి రొమ్ములు జిగేలుమన్నాయి. పోశయ్యకు ఉషారొచ్చేసింది. చేతిలో ఉన్న కర్ర లోవతల్లి పాదాలమధ్యకు విసిరాడు. లోవతల్లి మూలుగుతూ కింద పడిపోయింది.

ఎపుడు వచ్చాడో సింహాచలం అడ్డుగా నిలబడ్డాడు.

"చంపేత్తాను... నా... కొడకా... అడ్డులెగు" అన్నాడు పోశయ్య.

పెడెల్మని సింహాచలం తండ్రి గూబ గుయ్‌మనిపించాడు. ఆగకుండా పోశయ్య వీపుమీద పిడిగుద్దులు వేసాడు. కాళ్ళతో ఇష్టం వచ్చినట్లుగా తన్నాడు. పోశయ్య దూరంగా పడిపోయాడు.

లోవతల్లి సిగ్గుతో ముడుచుకుని పడుకుంది. చేతులు కప్పుకుని వెక్కివెక్కి ఏడుస్తున్నది.

పోశయ్య తలపాగ లాక్కుని అమ్మ మీదకు విసిరాడు.

వెన్నెల చిక్కగా అలాగే వుంది.

అపుడు-

చంద్రుడు మాత్రం కాళ్ళు నరికేసిన తెల్లపందిలా వున్నాడు.

** ** **

గోదావరి వొడ్డున రావిచెట్టు చుట్టూ సిమెంటు చప్టా కట్టారు. పక్కనే నిలువెత్తు ఆంజనేయ విగ్రహముంది. ఆంజనేయుడి చూపు గోదావరి మీదలేదు. విగ్రహం చుట్టూ కూర్చున్న ఎరుకలోళ్ళ దగ్గర వుంది. రేవు దగ్గరకు పంట్ రావడంతో సందడిగా వుంది.

ఫెర్రీ రోడ్డంటా వచ్చేపోయే జనం గోలగా వున్నారు.

"సత్తెమ్మగుడి వెనుకకు పోదాం. ఇక్కడంతా జనం జోరుగున్నారు" నారిగాడు అన్నాడు.

"అక్కర్లేదులేరా, ఎవడి గోల వాడిదే. ఎవడ్ని ఎవడైనా పట్టించుకుంటున్నాడా ఈరోజుల్లో. ఎవడి ఊసు వాడిదే. ఇక్కడే ఈ ఆంజనేయుడి సమచ్చంలో మాట్లాడేసుకుందాం." ధనరాజు కర్ర నేలమీద ఆన్చి మధ్య చెయ్యి పెట్టి వంచి వదిలేసాడు.

"అంతా వొచ్చేసినట్లేనా? కనకాల పేట వాళ్లుకూడ వచ్చేసారుకదూ... ఇడుగో రాముడిక్కడే వున్నాడు. మనం ఇపుడు దొరగారి ఆపీసుకెళ్ళే ముందు కచ్చితంగా కొన్ని మాటలు అనుకోవాలి. అక్కడ మన గోడు సమంగా వెళ్ళబోసుకోవాలి." మొదలెట్టాడు ధనరాజు. ధనరాజుకి డెబ్బయి ఏళ్లుంటాయి. తిండి తిననివాడిలా బక్కపలచగా తెల్లగెడ్డంతో వుంటాడు. నిశితమైన వాడి చూపుల్లో అపారమైన జీవితానుభవముంది. ఎరుకల వాళ్ళలో ధనరాజు మాటకు విలువవుంది. వాడి మాటకంతా గౌరవం ఇస్తారు.

సత్తిగాడు, పోలిగాడు, కిట్టడు, నారిగాడు, పోశయ్య అంతా కూర్చున్నారు. కాసేపటికి సింహాచలం కూడ వచ్చాడు.

అందరూ తీవ్రంగా వాదోపవాదాలు చేసుకున్నారు. రోడ్డుమీద పోయే జనం వాళ్లు కొట్టుకుంటున్నారేమోనని అనుమానం పడేలా వాగ్వివాదం జరిగింది. జబ్బలు పొంగించారు. తొడలు చరచుకున్నారు. గోచీలు లాక్కున్నారు. కేకలు పెడబొబ్బలతో ఆ ప్రాంతం మారుమోగిపోయింది. ధనరాజు పెద్దరికం వాళ్లని అదుపుచేయలేకపోయింది. పోలిగాడు, నారిగాడు సంవత్సరం నుంచి మాట్లాడుకోకపోయినా ఇపుడు ఒకటయ్యారు. పొద్దుట నుంచి ఎడమొగం పెడమొగంగా ఉన్న పోశయ్య, సింహాచలం గత రాత్రి ఏమీ జరగనట్లే కలిసిపోయారు. మొత్తం కులం జీవన్మరణ సమస్య అందరినీ ఒకటి చేసింది.

"మీ ఎదవగోల ఆపండెహేయ్. సరే మీ ధైర్యమంతా అక్కడే సర్కారోళ్ళ దగ్గర చూయించండి. గట్టిగా అక్కడ పోట్లాడండి. కంగారుపడకుండా ఉన్న విషయం చెప్పండి. ఏలినవారికి దయ కలగాలి. మళ్ళీ మన జీవాలు కలకలలాడుతూ తిరగాలి. పదండి" అంటూ ధనరాజు కర్రసాయంతో లేచాడు.

అందరూ ధనరాజును అనుసరించారు. చెమటలు పట్టిన ముఖాల్లోంచి భయం తొంగి చూస్తున్నా మౌనంగా ఫెర్రీ రోడ్డంటా దారిపట్టారు.

కలక్టరాఫీసు దగ్గరకొచ్చేసారు. అంతా నిశ్శబ్దమైపోయారు. చేతులు కట్టుకుని ఒక్కొక్కళ్ళే లోపలికి వచ్చారు. ప్రహరీగోడ పక్కనున్న చెట్టుకింద కొంతమంది చతికిలపడ్డారు. ధనరాజు ముందుకెళ్ళి ఎటెండరుతో ఎరకళ్ళు వచ్చినట్టుగా కలక్టరుగారికి చెప్పమని కోరాడు.

> "మేం మనుష్యులం కామా దొరా...! దోమలు మమ్మల్ని కుట్టక ముద్దెట్టుకుంటాయా? మాకేమీ మెదడువాపూ ముద్దివాపూ రాదేం? మాలో రకతం కాక బురద పారుతుందా? ఓ పాలి సావకాశంగా ఆలోచించండి దొరా. ఆ జీవాల వెనుక మనుషులం ఉన్నాం. ఆ మనుషులకు కడుపులున్నాయి."

"దొరగారు అర్జంటు పనిమీద వున్నారు. కాసేపాగండి నేనొచ్చి మిమ్మల్ని పిలుస్తాను. అల్లదిగో అక్కడి చెట్టుకింద ఉండండి"

సాయం సంధ్యలో సూర్యుడు డ్యూటీ మారడానికి సిద్ధంగా కొండల మాటుకి వెళుతున్నాడు. చెట్టునీడలు పొడుగ్గా సాగాయి. కిట్టిగాడు చుట్ట వెలిగిస్తే మిగిలిన వాళ్లు తిట్టి గదమాయించారు. చుట్ట ఆర్పేసి చెవిలో పెట్టుకున్నాడు. వాళ్లెవరూ ఎపుడూ ఈ ఆఫీసు లోపలికి రాలేదు. మౌనంగా అక్కడి వాతావరణాన్ని పరిశీలిస్తున్నారు. డ్రైనేజి లీకు వల్ల దూరంగా ఉన్న బిల్డింగు పక్కగా ఉన్న సన్నని రోడ్డు మీదుగా నీరు పారుతూంది. చెట్లకింద రాలిన ఆకులు గుట్టలుగా పోగుపడ్డాయి. బూజు దులపని బిల్డింగులు అపరిశుభ్రంగా వున్నాయి.

లోపలకు రమ్మని పిలుపొచ్చింది. ఈ లోపులో లోవతల్లి మరో నలుగురు ఆడవాళ్లు వచ్చారు.

"మీరెందుకు వచ్చారు? ఇళ్ళకు పోండి. మేం మాట్లాడి వత్తాం"

ధనరాజు మాటల్ని కొట్టిపారేసారు వాళ్లు.

"మేమూ ఉంటాం" లోవతల్లి స్థిరంగా అంది.

భయంభయంగా చేతులు కట్టుకుని తలలు వంచుకుని ఆఫీసులోకి అడుగెట్టారు.

అటెండరు వచ్చి వాళ్ళకేసి పందులను చూసినట్టు చూసి "వరండాలో నుంచోండి. అక్కడికే వస్తారు అయ్యగారు" అని చెప్పాడు.

వరండా చివరికెళ్ళి నిలబడ్డారు అంతా. కలక్టరుగారు వచ్చారు. అక్కడున్న కుర్చీలో ఆసీనులయ్యారు. పి.ఏ పక్కన నిలబడ్డాడు.

"ఏమిటి సంగతి? ఏమాలోచించుకున్నారూ?"

"ఆలోచించడానికేముందయ్యా. జీవాల్తోటే మేమూను. మేమెక్కడుంటే అవీ అక్కడే వుంటాయి" ధనరాజు వినయంగా చెప్పాడు.

"అదేం కుదరదు. ఊరు చివరకు దూరంగా వెళ్ళిపొండి. అక్కడే మేపుకోండి. ఊళ్లోకొస్తే ఊరుకోం. తర్వాత మీ ఇష్టం.

"ఇపుడు మాత్రం ఊళ్లోకొస్తే ఊరుకుంటున్నారా? ఇప్పటికి తొంబైఆరు జీవాల్ని పొట్టన పెట్టుకున్నారు" పోశయ్య అన్నాడు.

"అవేం చేసాయి బాబూ మిమ్మల్ని...? రోజల్లా వాటిని కావలించుకుని తొంగున్నా మాకు రాని జబ్బులు మీకెక్కడ్నుంచి వస్తున్నాయి, దొరా?" సత్తిగాడు అడిగేసాడు.

కలక్టరుగారు ఒక్కక్షణం గతుక్కుమన్నారు. డ్యూటీ గుర్తుకొచ్చి సర్దుకున్నారు.

"మీ సమాధానాలు మాకనవసరం. అవి ఊళ్లోకి రాకూడదంతే"

"మీ పచ్చదనం పరిశుభ్రతకు పూర్తిగా సహకరించేవి మా జీవాలే బాబూ! మీకక్కర్లేని మీరు తీయలేని నానాచెత్తను అవి మింగి అరగించుకుంటాయి దొరా. ఊళ్లోకి తిరగనిస్తే మీకే బోలెడంత లాభం అయ్యా" ధనరాజు నెమ్మదిగా అన్నాడు.

"నో...నో... వాటిని కుట్టిన దోమలు మమ్మల్ని కుడితే మెదడువాపు వ్యాధి వొస్తుంది. పందులుండడానికి వీల్లేదంతే"

"మేం మనుష్యులం కామా దొరా...! దోమలు మమ్మల్ని కుట్టక ముద్దెట్టుకుంటాయా? మాకేమీ మెదడువాపూ ముద్దివాపూ రాదేం? మాలో రకతం కాక బురద పారుతుందా? ఓ పాలి సావకాశంగా ఆలోచించండి దొరా. ఆ జీవాల వెనుక మనుషులం ఉన్నాం. ఆ మనుషులకు కడుపులున్నాయి. అనాదిగా వస్తొన్న కులాచారపు వృత్తిగా వీటినే నమ్ముకుని పెంచుకుంటున్నాం. మరే ఇతర పని మాకు చేతకాదు అయ్యా" ధనరాజు దీనంగా అన్నాడు.

కలక్టరుగారు ఉలిక్కిపడ్డారు.

వీళ్ళు చెప్పింది సబబుగానే ఉంది. అవునూ... నిత్యం వాటితో గడిపే వీళ్ళకెందుకు రోగాలు రావూ?

గొంతులోకి గాంభీర్యం తెచ్చుకున్నారు.

"గవర్నమెంటు ఆర్డరు ఇది. అన్నీ పరిశీలించే పందుల నిర్మూలన చేపట్టారు. మీకు మరో ప్రత్యామ్నాయం ఆలోచిస్తాం. పందుల్ని పెంచే వృత్తి మానేయండి. ప్రయత్నిస్తే ఏ పనిచేస్తే అదే అలవాటవుతుంది"

లోవతల్లి ముందుకొచ్చింది. జారిపోయిన కొప్పుని ముడేసుకుంది. నిర్భయంగా నిలబడింది. అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు.

"మీరెన్ని చంపుతారో చంపండి. వంతులవారీగా ఇంటికొక పంది చొప్పున రోజూ పంపుతాం ఊళ్లోకి. ఊరికి బలిత్తాం" అంది.

"ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా? వెళ్ళువెళ్ళు ఆడదానివి నీకెందుకు?" అటెండరు భుజంమీద చేయివేసి గెంటాడు.

లోవతల్లి రెచ్చిపోయింది. విప్పిన ముడి వదులుచేసింది.

"తాగి గంతులేసే ఈ మగాళ్ళకంటే పిల్లల్ని సాకే బారం మా ఆడాళ్ళదే. గంగిరెద్దుల్లా తలలూపడానికే ఈ మగాళ్లు. పందులన్నీ అయిపోయాక ఒక్కొక్కళ్ళమే, ఎరుకలం మేమూ వత్తాం. ఆనక మమ్మల్ని కూడా చంపేయండి. పందుల్ని కుట్టిన దోమలు కుట్టిన శరీరాలు కదా మావి.

మురికిజాతికదా మాది. మాకే మాయరోగాలు వస్తాయి. ఈలోకంలో మీరొక్కరే బతకండి. మమ్మల్ని చంపేయండి" ఆవేశంగా లోవతల్లి అంది.

మిగిలిన మగాళ్లంతా నిర్ఘాంతపోయారు.

నోటిమాట రాక మిన్నకుండిపోయారు. కలక్టరుగారు నిర్లిప్తంగా అలాగే చూస్తున్నారు. అటెండరు ముందుకెళ్ళబోతుంటే వారించారు.

"మీ నానాచెత్తా తిని ఇంటికి రాగానే తానం చేయిత్తాం. అపుడు చూడండి పంది ఎంత శుభ్రంగా వుంటుందో? తానం అయ్యాక పంది ఇక పెంట కూడ వెయ్యదు. లోకంలోని పందులన్నింటినీ చంపేసి బొమ్మల్లో చూసుకోండి. లేకపోతే ఆనక పాలరాతులతో పందుల్ని చెక్కుకుని మీరు పడుకునే గదుల్లో అందానికి పెట్టుకోండి. ఏ జీవం పని అదే చేయాలి. అలా కాకపోతే ఇంకా పుట్టని అనేక రోగాలు వత్తాయి. అపుడు మనుషులందరూ చత్తారు" లోవతల్లిని అడ్డుకోవడం ఎవరి తరమూ కావడం లేదు.

సింహాచలం "అమ్మా! ఊరుకోవే... ఊరుకోవే" అంటున్నాడు. పోశయ్య 'నోర్ముయ్, బజారుదానా' అంటూ కసురుకుంటున్నాడు.

లోవతల్లి ఒక్కసారిగా ఏడుపులోకి దిగిపోయింది. గొంతు బొంగుపోయి మాట్లాడుతూంది.

"బయటి లోకంలో మీరు చంపండి. ఇంటికాడ తాగి మా మొగుళ్ళు చంపుతారు. నిత్యమూ సావడమే మా బతుకు. మీరే వూరేగండి. మీరే ఏలండి. మేం కూడులేక సత్తుంటే ఆయిగా కులకండి" లోవతల్లి గొంతు జీరబోయింది. కలక్టరుగారు లేచి నిలబడ్డారు.

"నేను చెప్పవలసిందేమీ లేదు. సీమ పందుల్ని పెంచుకోడానికి అర్హులైన కొందరికి బ్యాంకుల ద్వారా లోను ఇప్పిస్తాను. నేను చేసే సహాయం అదే" స్థిరంగా అని కలక్టరుగారు లోపలికి వెళ్ళిపోయారు.

ధనరాజు ఏదో చెప్పడానికి ప్రయత్నించాడు. ఆయన వినలేదు.

ఉన్నట్టుండి లోవతల్లి దబ్బున నేలమీద పడిపోయింది.

చుట్టూవున్నవాళ్లు కంగారుపడ్డారు. ఏమైందంటూ ఆమె చుట్టూ మూగారు.

ఇంతలో ఎవరో గ్లాసుతో నీళ్ళు తెచ్చి ముఖంమీద చల్లారు.

సింహాచలం తల్లి తలను ఒడిలో పెట్టుకున్నాడు.

లోవతల్లి నీరసంగా కదిలింది.

ఆమె చూపులు వాడిగా వున్నాయి. ప్రశ్నలు కురిపించే కత్తుల చూపులవి.

ఒక్కుదుటన లేచింది.

చీర సర్దుకుంది. జుట్టు వెనక్కి లాక్కుంది. బిడ్డకు పాలు ఇవ్వడం కోసం తల్లిపడే ఆత్రుత ఆమెది.

ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న తనవాళ్లను దాటుకుని గబగబా ముందుకు అడుగులువేసింది.

ఇంటి దగ్గర పందిపిల్లలకు తాగేందుకు నీళ్ల పెట్టడం మరచిపోయింది లోవతల్లి. పరుగులాంటి నడకకు కారణం అదే.

(కథ రాయమని ప్రోత్సహించిన మిత్రులు ఆకెళ్ళ రవిప్రకాష్ గారికి కృతజ్ఞతలతో)

ఎన్.ఎల్.పి కౌన్సిలింగ్ తీరుతెన్నులు!

కౌన్సిలింగ్ అంటే ఏమిటి? ఇన్‌ఫార్మల్ కౌన్సిలింగ్, ఫార్మల్ కౌన్సిలింగ్ అంటే ఏమిటి? అనే అంశాల గురించి గతవారం చర్చించుకున్నాం.

ఒక విద్యార్థి విషయంలో ఉపయోగించిన ఎన్.ఎల్.పి (న్యూరోలింగ్విస్టిక్ ప్రోగ్రాం) కౌన్సిలింగ్ పద్ధతిని మీకు వివరిస్తాను. 'మెటా మోడల్' టెక్నిక్‌తో కౌన్సిలింగ్ చేయడం జరిగింది. 'మెటా మోడల్' టెక్నిక్ అంటే ప్రశ్నించే విధానంతో కూడుకున్నది. ఏమిటి? ఎప్పుడు? ఎక్కడ? ఎవరు? ఎలా? ఇలాంటి ప్రశ్నలతో రూపుదిద్దుకున్న టెక్నిక్ 'మెటామోడల్' పద్ధతి.

పి.టి.సుందరం
న్యూరో సైకాలజిస్టు

క్లయింట్‌కు సంబంధించిన వివరాలను క్షుణ్ణంగానూ, లోతుగానూ పరిశీలించేందుకు వీలుగా ఇందులో 'ఎందుకు?' అనే ప్రశ్నను ఉపయోగించడం జరగదు. ఎందుకు? అనే మాట ఫలానా ఫలానా కారణాల వల్ల అంటూ చాలారకాలుగా క్లయింట్ నుంచి సేకరించాలనుకున్న అసలు విషయాన్ని పక్కదారి పట్టిస్తుంది.

కేసు విషయానికి వద్దాం. అతని పేరు అంజయ్య. ఇంజినీరింగ్ కోర్సు పూర్తిచేశాడు. మానసికపరమైన సంఘర్షణ లో ఉన్నాడు. ఇంజినీరింగ్‌కోర్సును విజయవంతంగా పూర్తి చేశాడు. ఇప్పుడు అతని ముందు మూడురకాల అవకాశాలు ఉన్నాయి. ఒకటి ఎం.టెక్. ఎంట్రెన్స్‌కు అప్లయి చేయడం. రెండవ ఆప్షన్ ఉద్యోగప్రయత్నం చేయడం. మూడవది ప్రేమించిన అమ్మాయితో కులాంతరవివాహం చేసుకోవడం. అత్తగారింట ఇల్లరికం అల్లుడిగా ఉండిపోతే పెళ్ళి చేయడానికి అమ్మాయి తరపు వారికి ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు. వీటన్నింటితో పాటు అంజయ్యకు నటన అంటే ఎనలేని మక్కువ. సినిమాల్లో నటించాలన్నది అతని బలీయమైన కాంక్ష.

అంజయ్య పేద కుటుంబం నుంచి వచ్చాడు. యాభైఏళ్ళ అతని తండ్రి రోగగ్రస్తుడు. తల్లికి చదువురాదు. పెళ్లీడుకొచ్చిన ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు ఉన్నారు. ఆ కుటుంబంలో అంజయ్య ఒక్కడే మగపిల్లాడు. పల్లెలో కొంతభూమి ఉంది. కుటుంబం మొత్తం అతను స్థిరపడటం మీద ఆధారపడివుందన్నమాట. అంజయ్య పోస్ట్‌గ్రాడ్యుయేషన్ కోర్సు చేసేందుకు కుటుంబ ఆర్థికపరిస్థితులు ఏమాత్రం సహకరించవు. పైగా అతని అండ కుటుంబానికి చాలాచాలా అవసరమిప్పుడు.

అంజయ్యతో కౌన్సిలింగ్ ఇలా కొనసాగింది.

"మీరు నాకు సాయం చేయాలి డాక్టర్" అన్నాడు అంజయ్య.

"చెప్పండి. నా నుంచి ఎలాంటి సాయాన్ని కోరుకుంటున్నారు మీరు"

"నాకు సినిమా నటుడిని కావాలని చాలా బలమైన కోరిక ఉంది. నేను ఇంజినీరింగ్ పూర్తిచేశాను. నేను ఇక యాక్టింగ్ వైపు వెళ్ళవచ్చా? లేక ఇంజినీరింగ్‌లో పైచదువులకు వెళ్ళాలా?"

"సినిమా నటుడిని కావాలని బలమైన కోరిక మీలో ఉందని అంత కచ్చితంగా ఎలా చెప్పగలుగుతున్నారు"

"చిన్నప్పట్నుంచి సినిమాలు చూస్తున్నాను. సినిమాల పట్ల పూర్తి ఆకర్షితుడిని అయ్యాను. కొన్ని సినిమాలను మూడునాలుగుసార్లు కూడా చూసేవాడిని. నేను నటుడిని అవుతాను అన్న భావన నాకు కలుగుతుండేది"

"నటన విషయంలో ఎలాంటి కృషి చేశారు మీరు?"

"నటనకు సంబంధించి కరెస్పాడింగ్ కోర్సులు చాలానే చేశాను. చాలా సినిమాలు చూశాను. ప్రముఖనటుల నటనను గమనించాను. అలాగే నటించి చూపగలను కూడా"

"యాక్టింగ్ మీద అంత ప్రేమ ఉందా? అయితే ఇంజినీరింగ్ చదువును ఎదుకు ఎంపిక చేసుకున్నారు?"

"ఏదో ఒక ప్రొఫెషనల్ కోర్సు చేయాలి కదండీ. అలాచేస్తే మంచి ఉద్యోగం వస్తుంది కదా!"

"నేను మిమ్మల్ని నటన, లేదా ఇంజినీరింగ్ ఈ రెండింటిలో ఏదో ఒకటి మాత్రమే ఎంపిక చేసుకోండి అని అడిగితే ఏది కావాలనుకుంటారు?"

"ఇప్పుడైతే నటననే"

"అయితే నటనవైపే వెళ్ళండి. ఇంజినీరింగ్ చదువు గురించి మరిచిపోండి."

"అలాకుదరదు సార్, మా కుటుంబ ఆర్థికపరిస్థితి బాగులేదు. నేను వెంటనే సంపాదనమొదలుపెట్టి తీరాలి"

"అయితే ఉద్యోగం కోసం అప్లయ్‌చేయండి. నటన గురించి మరిచిపోండి"

"లేదు డాక్టర్. నాకు నటించాలని ఉంది. ఎం.టెక్. చదవాలని కూడా ఉంది."

"అయితే రెండు చెయ్యండి"

"కాదు డాక్టర్... నేను మీ అభిప్రాయాన్ని కోరుకుంటున్నాను"

"నాకు కరెక్ట్ చెప్పండి. అసలు ప్రత్యేకించి ఏదైన పథకం కానీ ప్రణాళిక కానీ మీరు సిద్ధం చేసుకున్నారా?"

"నేను ఎం.టెక్. ఎంట్రెన్స్ రాస్తాను. సీటు వస్తుంది. స్టయిఫండ్ కూడా వస్తుంది. రెండు నెలల తర్వాత నేను ఎం.టెక్. కోర్సును డిస్‌కంటిన్యూ చేస్తాను. చెన్నయ్‌కు వెళతాను. సినిమాల్లో వేషాలకోసం ప్రయత్నిస్తాను. సినిమా వేషం దొరికిందనుకోండి నేను కచ్చితం పాపులర్ అవుతాను. అక్కడే ఉండిపోతాను. లేదనుకోండి చెన్నయ్ వదిలేసి వచ్చేస్తాను. నా చదువును కొనసాగిస్తాను. ఒకసారి ఎం.టెక్.లో సీటు వస్తే నాలుగేళ్ళపాటు ఉంటుంది."

"మీ ఆలోచన అద్భుతంగా ఉంది. మీకు కుటుంబబాధ్యతలు అంటూ ఏవైనా ఉన్నాయా? మీ కుటుంబం దగ్గర చాలినంత డబ్బు ఉందా? మీ ప్లాన్‌కు వారు మద్దతివ్వగలరా?"

"నో డాక్టర్. మా కుటుంబంలో నేనొక్కడినే కొడుకును. పెళ్లీడుకొచ్చిన ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు ఉన్నారు. చాలా సాధారణ కుటుంబం మాది. నా చెల్లెళ్ళకు పెళ్ళి చేయాలన్న నా సంపాదనే కావల్సివుంది. మానాన్న ఆనారోగ్యంతో బాధపడుతుంటారు"

"సినిమాల్లో నటించాలన్న మీకోరిక మెచ్చుకోదగ్గదే. అలాగే ఇంజినీరింగ్‌లో పెద్ద చదువు చదవాలన్న కోరిక కూడా. మీకుటుంబపట్ల మీబాధ్యత కూడా నాకు అర్థమయింది. మీరు చేయాలనుకుంటున్న పనులన్నీ ఒకేసారి జరిగిపోయేందుకు ఏదైనా మార్గం ఉందా?"

"లేదు డాక్టర్. అయితే నేను నా క్లాసుమేటును ప్రేమిస్తున్నాను. ఆమె ధనవంతురాలు. అయితే మా కులం కాదు. వేరే కులం అమ్మాయి. ఆమె కూడా నేనంటే ఇష్టపడుతోంది. వాళ్ళ కుటుంబం కూడా నేనంటే ఇష్టపడుతోంది. మా వాళ్ళకు ఈ విషయం తెలియదు. అమ్మాయి వాళ్ళు పెళ్లి చేసుకొని వారితో పాటే ఉండిపొమ్మని చెబుతున్నారు. మా చెల్లెళ్ళ పెళ్లిళ్ళకు కూడా ఆర్థికంగా సాయం చేస్తామంటున్నారు. అయితే వాళ్ళు చెప్పేదంతా మొదట నువ్వు పెళ్ళి చేసుకో. ఆ తర్వాత కావల్సినంత సాయం మేం చేస్తామనే"

"అంజయ్య నేనో విషయం చెబుతాను. అది నిన్ను హర్ట్ చేయవచ్చు. మీ గురించి నేను చెప్పే విషయాలను మీరు జీర్ణించుకోగలరా?"

"చెప్పండి డాక్టరుగారు"

(ఇంకావుంది)